Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 1866/16
Дана 26.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Наташа Малинић, чланови већа, уз учешће судског саветника Љиљане Коруга, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "А.А." DOO ... из ..., ..., кога заступа Синиша Чолевић, адвокат из Новог Сада, Сремска 4/2, ради поништаја закључка тужене РЕПУЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ број 4-00-2986/2015 од 28.12.2015. године, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 26.12.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачен је захтев за заштиту права подносиоца захтева "А.А." doo ..., који је поднет у преговарачком поступку без објављивања позива за подношење понуда јавне набавке услуга – услуге штампања и ковертирања, ЈН бр. ..., за који је обавештење о покретању преговарачког поступка без објављивања позива објављено на Порталу јавних набавки дана 09.10.2015. године, наручиоца П.Д. за снабдевање електричном енергијом крајњих купаца "ЕПС Снабдевање" доо Београд, због недостатка активне легитимације.

У тужби, поднетој Управном суду дана 05.02.2016. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, неправилно изведеног закључка у погледу чињеничног стања и неправилне примене материјалног права. Указује да је 20.11.2015. године поднео захтев за заштиту права понуђача у преговарачком поступку без објављивања позива за подношење понуда јавне набавке - услуге штампања и ковертирања након што је наручилац дана 04.11.2015. године донео одлуку о додели уговора групи понуђача, у ком је навео да је наручилац требало да поништи јавну набавку будући да је два дана пре заказаног термина отварања понуда добио одлуку туженог органа којом је поништен претходно спроведени отворени поступак јавне набавке број ЈН ... која је објављена са идентичном конкурсном документацијом као и предметна јавна набавка. Наводи да је у захтеву оспорио документацију на основу које је спроведен поступак, поступање наручиоца приликом спровођења поступка, али и прихватљивост односно исправност прихваћене понуде и понуде понуђача ЈП "Пошта Србије", као и оцену туженог да је понуда тужиоца неприхватљива. Истиче да је нетачан и неисправан закључак туженог да у случају успеха захтева за заштиту права тужилац не би могао да оствари своје на закону засноване интересе јер да је захтев за заштиту права тужиоца размотрен и усвојен, наручилац би могао да поништи поступак и исти спроведе изнова или да исти обустави због непристизања прихватљиве понуде. Наводи да би на тај начин могао да учествује у поновљеном поступку јавне набавке у ком би наручилац могао да на други начин дефинише услове за подношење понуда због истоветности конкурсне документације са оном из поништене јавне набавке ЈН број ... и због тога што ни један понуђач није могао да испуни услове из предметне јавне набавке. Сматра да је прихватљивом понудом проглашена понуда "циљаног" понуђача и онемогућени остали понуђачи да такву оцену и одлуку наручиоца оспоравају, са позивом на недостатак активне легитимације. Указује да има правни интерес за подношење захтева за заштиту права који се огледа у онемогућавању наручиоца да закључи уговор са понуђачем чија понуда није прихватљива и спречавању довршавања поступка јавне набавке по принципима који се косе са основним принципима Закона о јавним набавкама, начелом обезбеђивања конкуренције, начелом једнакости понуђача а нарочито са правилима о спречавању конкуренције. Предлаже да су тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавеже тужени орган да узме у разматрање захтев за заштиту права у поступку јавне набавке од 20.11.2015. године и донесе одлуку о захтеву у законом предвиђеном року.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану. Указује да иако тужилац има статус понуђача да то не значи да има и активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права у оспореној фази предметног поступка јавне набавке односно не значи да је испунио процесну претпоставку за подношење захтева за заштиту права прописану одредбом члана 148. Закона о јавним набавкама, коју цитира. Наводи да је понуда тужиоца оцењена као неприхватљива што тужилац није оспоравао већ оспорава прихватљивост понуде изабраног и другогранигранога понуђача. Истиче да тужилац не би могао да буде изабрани понуђач у конкретном оспореном преговарачком поступку набавке ЈН број ... будући да је његова понуда оцењена као неприхватљива. Додаје и да се активна легитимација за подношење захтева за заштиту права као инцијалног акта којим се покреће поступак заштите права

заснива на постојању реалног интереса лица које подноси захтев за заштиту права да добије уговор у конкретном поступку јавне набавке уз услов да је том приликом претрпео или могао да трпи штету услед поступања наручиоца. Наводи да је понуда тужиоца од стране наручиоца правилно оцењена као неприхватива и да у конкретном оспореном поступку јавне набавке број ... тужилац нема реалан итерес за закључење уговора и не трпи штету, што директно доводи до тога да такво лице није активно легитимисано да подносе захтев за заштиту права, сходно одредби члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама. Предлаже да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), разматрајући наводе тужбе, одговора на тужбу и списе ове управне ствари, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужилац поднео захтев за заштиту права дана 20.11.2015. године у поступку јавне набавке бр. ... чији је предмет услуга – услуге штампања и ковертирања, за који је обавештење о покретању тог поступка објављено на Порталу јавних набавки дана 09.10.2015. године наручиоца П.Д. За снабдевање електричном енергијом крајњих купаца “ЕПС Снабдевање” доо Београд. Наведени захтев је изјављен након што је наручилац у предметном поступку јавне набавке дана 04.11.2015. године донео одлуку о додели уговора групи понуђача “Б.Б.” doo ... из ..., ..., “В.В.” doo ... из ..., ... “Г.Г.” doo ... из ... (изабрани понуђач). У поднетом захтеву за заштиту права тужилац је указао да је наручилац требало да поништи предметни поступак јавне набавке, будући да је два дана пре заказаног термина отварања понуда добио одлуку туженог органа којом је поништен претходно спроведени отворени поступак јавне набавке број ЈН ... имајући у виду да је у оспореном поступку јавне набавке преузета конкурсна документација из претходног отвореног поступка. Постављен је захтев да се наручиоцу забрани закључење односно извршење уговора у смислу одредбе члана 150. став 8. Закона о јавним набавкама. Указано је на неприхватљивост понуде изабраног понуђача услед околности навођења различитих датума поред заводног броја понуде, те што није правилно попуњен образац структуре понуђене цене и модел уговора, а указано је и на одређене мањкавости достављеног обрасца референтне потврде. Такође је указано и на одређене недостатке понуде понуђача ЈП “Пошта Србије” доо Београд. Наручилац је одговор на захтев за заштиту права са документацијом предметног поступка јавне набавке доставио туженом органу дана 01.12.2015. године. Утврђено је да је предметни преговарачки поступак без објављивања позива за подношење понуда применом одредби члана 36. став 1. тачка 3. Закона о јавним набавкама покренут након прибављеног Мишљења Управе за јавне набавке број 404-02-3078/15 од 16.09.2015. године, доношењем Одлуке о поркетању поступка број 18-03-27955/2-15 од 09.10.2015. године. Поступак је спроведен 28.10.2015. године уз учешће четири понуђача која су поднела понуде. У поступку стручне оцене понуда наручилац је оценио да понуда подносиоца захтева, овде тужиоца, садржи битан недостатак из разлога што није доставио доказе о испуњености додатних услова из члана 76. Закона о јавним набавкама а који су тражени одељком 4 конкурсне документације. Наиме, подносилац захтева је доставио непопуњене обрасце и то: Образац 1- референтна листа понуђача, Образац бр.13 – Потврда корисника услуге и непопуњен Образац бр.11 – Изјаву о

довољном техничком капацитету. Утврђено је да није доставио ни било који други доказ о испуњености техничког капацитета. Услед наведеног подносилац захтева, овде тужилац, није доказао да поседује неопходан пословни и технички капацитет те му је понуда оцењена као неприхватљива. По пријему Одлуке о додели уговора број 18-0-27955/40-15 од 04.11.2015. године и извршеног увида у документацију предметног поступка, тужилац је поднео захтев за заштиту права дана 16.11.2015. године којим је указао да је наручилац требало да поништи предметни поступак будући да је у међувремену примио одлуку туженог органа о поништају у целини отвореног поступка јавне набавке услуга - услуге штампања и ковертирања ЈН број ... те да је након извршеног увида уочио недостатке у понуди изабраног понуђача и другорангираног понуђача ЈП "Пошта Србије" Београд, које две понуде су и једине понуде које су оцењене као прихватљиве у предметном поступку. Тужени орган је закључио да иако тужилац има статус понуђача да сама та чињеница не подразумева да има и активну легитимацију за подношење захтева за заштиту права у оспореној фази предметног поступак јавне набавке односно не значи да је испунио процесну претпоставку за подношење захтева за заштиту права прописану одредбом члана 148. Закона о јавним набавкама. Тужени орган је имао у виду чињеницу да је понуда тужиоца оцењена као неприхватљива оспореном Одлуком о додели уговора од 04.11.2015. године и да поднетим захтевом за заштиту права тужилац није покушао да наведену оцену оспори. Сматра да и евентуална основаност навода којима тужилац оспорава одлуку о додели уговора, не би могла да доведе до одабира понуде подносиоца захтева као најповољније у предметном преговарачком поступку јавне набавке, те да се не може сматрати да је тужилац претрпео или да је могао да претрпи штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама Закона о јавним набавкама. Са изнетог, а како тужилац није оспорио оцену своје понуде као неприхвативе, тужени орган закључује да тужилац није активно легитимисан да оспорава правилност поступања наручиоца приликом вршења стручне оцене у предметном преговарачком поступку без објаве позива због чега није испуњена процесна претпоставка за поступање по поднетом захтеву за заштиту права. Имајући у виду наведено, тужени орган је закључком од 28.12.2015. године одбацио захтев за заштиту права тужиоца, будући да у смислу одредби члана 154. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС", бр. 124/12... 68/15), не постоји законски основ да поступајући орган уђе у мериторно разматрање основаности поднетог захтева.

Одредбом члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС", бр. 124/12, 14/15 и 68/15), прописано је да захтев за заштиту права може да подносе понуђач, подносилац пријаве, кандидат, односно заинтересовано лице, које има интерес за доделу уговора, односно оквирног споразума, у конкретном поступку јавне набавке и који је претрпео или могао да претрпи штету због поступања наручиоца противно одредбама овог закона.

Одредбом члана 154. став 1. наведеног Закона је прописано да након пријема писаног изјашњења подносиоца захтева за наставак поступка пред Републичком комисијом или одговора наручиоца из члана 153. овог закона, Републичка комисија утврђује да ли је захтев за заштиту права, односно писано изјашњење поднет у року (тачка 1), да ли подносилац захтева има активну легитимацију (тачка 2) и да ли захтев садржи све обавезне елементе из члана 151. овог закона (тачка 3). У ставу 2. истог

члана Закона је прописано да ће Републичка комисија закључком одбацити захтев за заштиту права ако утврди да није испуњен неки од услова из става 1. тач. 1) до 3) овог члана.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђене чињенице, правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреде правила поступања од утицаја на другачије решење ове управне ствари, оспореним закључком одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева, овде тужиоца, због недостатка активне легитимације. Наиме, правилно тужени закључује да сагласно одредби члана 148. став 1. Закона о јавним набавкама захтев за заштиту права након окончања стручне оцене понуда и доношења одлуке о додели уговора може поднети понуђач чија је понуда оцењена као прихватљива. Дакле, активна легитимација за подношење захтева за заштиту права, може се заснивати само на постојању реалног интереса лица које подноси захтев за заштиту права да добије уговор о јавној набавци у конкретном поступку јавне набавке, који интерес се конкретизује кроз постојање законског основа да му исти буде додељен (да је понуда тог лица оцењена као прихватљива), под условом да је то лице могло или је непосредно претрпело штету због поступања наручиоца противно одредбама Закона о јавним набавкама. Стога, понуђач који не оспорава стручну оцену наручиоца којом је његова понуда оцењена као неприхватљива, није активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права, којим оспорава правилност стручне оцене понуде понуђача којем је додељен уговор, као и друге понуде која је оцењена као прихватљива, након окончања поступка стручне оцене понуда. Како у конкретном случају тужилац као подносилац захтева, није оспорио разлоге због којих је његова понуда оцењена као неприхватљива, односно како и поред поднетог захтева за заштиту права постоје разлози неприхватљивости његове понуде будући је уз понуду приложио непопуњене обрасце: Образац 1- референтна листа понуђача, Образац бр.13 – Потврда корисника услуге и непопуњен Образац бр.11 – Изјаву о довољном техничком капацитету, а није доставио ни било који други доказ о испуњености техничког капацитета односно како није доказао да поседује неопходан пословни и технички капацитет, то исти никако не би могао да добије конкретан Уговор о јавној набавци. Стога се не може сматрати ни да је претрпео или да је могао претрпети штету због поступања наручиоца евентуално противно одредбама Закона о јавним набавкама. Из напред утврђеног чињеничног стања по оцени суда у конкретном случају се не може утврдити постојање интереса за доделу уговора у предметном поступку јавне набавке на страни подносиоца захтева, сходно исходу стручне оцене понуда који је такав да му уговор не може бити додељен. Стога је правилно закључивање туженог органа у оспореном закључку да не постоји законски основ да поступајући орган уђе у мериторно разматрање основаности поднетог захтева, па су неосновани наводи тужбе којима се супротно истиче.

Суд је ценио и све остале наводе тужбе, али имајући у виду да их је тужени орган ценио и за њих дао детаљне и образложене разлоге, које као правилне прихвата и овај суд, налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореном одлуком није повређен закон

на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.12.2018. године, III-1 У. 1866/16

Записничар **Председник већа-судија**
Љиљана Коруга,с.р. **Сузана Гудураш,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ